

Wiadomość Tygodnia

POKAŻCIE ŚWIATU, ŻE MOŻNA ŻYC JAK BRACIA

Papież Franciszek na spotkaniu włoskiej Konferencji przełożonych zakonów męskich

Życie konsekrowane ma zdumiewać i pociągać ludzi, przyczyniając się w ten sposób do rozwoju Kościoła przez przyciąganie, a nie prozelityzm – powiedział Papież podczas spotkania z członkami Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonnych we Włoszech.

Włoska Konferencja (CISM), której przewodniczącym jest O. Luigi Gaetani spotkała się w dniach 3-7 listopada w Tivoli na 54. Zgromadzeniu Narodowym poświęconym "misji Kościoła i życia konsekrowanego w świetle Ewangelii Gaudium". Zaproszonych do rozważenia "prowokacji i pytań" postawionych przez Franciszka, w szczególności w jego adhortacji apostołskiej, było 103 włoskich prowincjałów reprezentujących ponad 18 tysięcy zakonników na terytorium całego kraju. We Włoszech najwięcej jest salezjanów (ponad 2300), następnie kapucynów (2049) i Braci Mniejszych (1953). Najmniej zaś trapistów (29). "Spotyka się ich często w najodleglejszych stacjach misyjnych, na peryferiach, biorących na siebie największe zagrożenia dla zdrowia i życia," powiedział sekretarz Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, franciszkanin abp José Carballo.

Podczas czwartkowego spotkania w Sali Klementyńskiej na Watykanie Franciszek podkreślił, że ludzi intryguje świadectwo autentycznego życia zakonnego. Skłania ich do stawiania pytań o motywacje, jakimi kierują się tacy prawdziwi zakonnicy i zakonnice. Jest to podstawowe zadanie zakonów – zaznaczył Ojciec Święty. W sposób szczególny zwrócił uwagę na zachowanie ewangelicznego ubóstwa.

„W ubiegłą środę słyszeliśmy w Ewangelii: «Nikt z was, jeśli nie wyrzeka się wszystkiego, co posiada, nie może być moim uczniem»

– przypomniał Papież. – Decyzja ta przybiera różne formy, lecz jest wymagana od każdego chrześcijanina. My natomiast jako zakonnicy jesteśmy powołani do dania jej świadectwa w sposób profetyczny. Świadectwo życia ewangelicznego wyróżnia ucznia-misjonarza, a w szczególności tego, kto naśladuje Pana na drodze życia konsekrowanego. A świadectwo profetyczne zbieżne jest ze świętością. Prawdziwe proroctwo nigdy nie jest ideologiczne, nie jest konfrontacją z instytucją, lecz samo jest instytucją. Proroctwo jest instytucjonalne! Prawdziwe proroctwo nie jest ideologią, nie jest «w modzie», lecz zawsze jest znakiem sprzeciwu zgodnie z Ewangelią, tak jak był nim Jezus”.

Franciszek podziękował włoskim zakonnikom za ich ewangelizacyjne postanowienia podjęte w czasie zakończonego właśnie posiedzenia Konferencji. Przestrzegł ich, że realizacja otwarcia misyjnego nie będzie łatwa. Wymaga nawrócenia, dzielenia się z innymi i modlitwy, w szczególności adoracji. Niezbędna jest również swoista dekoncentracja własnego charyzmatu, aby w jego centrum był jedynie Jezus Chrystus.

„Innym jasnym znakiem, jaki życie zakonne ma dać dzisiaj [światu], jest życie braterskie – kontynuował Ojciec Święty. – Bardzo proszę, niech nie będzie wśród was terroryzmu plotkarstwa! Odrzućcie go! Niech będzie braterstwo! Jeśli masz coś przeciw bratu, powiedz mu to prosto w oczy! Niekiedy w ruch pójdą pięści, to nie szkodzi. Lepsze to niż terroryzm plotkarstwa. Dziś dominuje kultura indywidualizmu, skoncentrowana na prawach subiektywnych. Ta kultura niszczy społeczeństwo, poczynając od jego podstawowej komórki, czyli rodziny. Życie konsekrowane może pomóc Kościołowi i całemu społeczeństwu, dając świadectwo braterstwa, tego, że można żyć jak bracia w różnorodności. To jest ważne. Bo we wspólnocie nie dobieramy się nawzajem, żyjemy w niej z ludźmi o różnym charakterze, wieku, wykształceniu, wrażliwości... A mimo to staramy się żyć jak bracia. Nie zawsze się to udaje, dobrze o tym wiecie. Często popełnia się błędy, bo wszyscy jesteśmy grzesznikami, ale uznaje się swój błąd, prosi się o wybaczenie i samemu się przebacza. To pomaga Kościołowi, bo dzięki temu w ciele Kościoła krąży limfa braterstwa”.

Papież dodał, że innym aspektem braterstwa jest uznanie ojcostwa Boga oraz macierzyństwa Kościoła hierarchicznego oraz Maryi Dziewicy. Codziennej odnowie tych podstawowych relacji z Ojcem i Matką służy Eucharystia i modlitwa, w tym różaniec – powiedział Franciszek włoskim zakonnikom. Za: [Radio watykańskie it/pl](http://Radio.watykańskie.it/pl)

Wiadomości Krajowe

„Czyste sumienie racją stanu”

W Święto Niepodległości przypominamy fragment kazania legendarnego kapelana „Solidarności”.

Polskiej racji stanu służy najlepiej czyste sumienie w każdej sytuacji – mówił przeszło 30 lat temu ojciec Honoriusz Kowalczyk.

Był duszpasterzem akademickim w Poznaniu. W stanie wojennym organizował pomoc dla internowanych i odprawiał msze święte za ojczyznę, które gromadziły tysiące osób. Uważany był za nieformalnego kapelana podziemnej „Solidarności”. Za swoje zaangażowanie otrzymywał telefony z pogrózkami. Zginął w 1983

roku w niewyjaśnionych do dziś okolicznościach. Uważany jest za jedną z ofiar stanu wojennego.

15 lutego 1983 roku, niespełna trzy miesiące przed śmiercią, tak mówił w poznańskim kościele dominikanów o ojczyźnie i patriotyzmie:

„Tak w naszej narodowej sytuacji są ci podobni do Pana Jezusa, którzy cierpią, poświęcają się, chcą rozproszyć ciemności, wnieść trochę nadziei, gdzie jest beznadzieja, gdzie jest sytuacja bez wyjścia. A społeczeństwo, gdyby rzucić trochę więcej do sklepów, to by jadło i może by to wystarczyło.

Bo człowiek z siebie emanuje dobro lub zło. Właśnie kwas faryzeuszów i Heroda. Dużo tego kwasu jest w naszej ojczyźnie, ale to nie znaczy, by ktokolwiek z nas, jakkolwiek Polak musiał być tym skalany. Można być nietkniętym w każdej sytuacji. Zależy to tylko od nas, od naszego sumienia. Trzeba je mieć czyste. I to jest chyba najsluszniejsza racja stanu. To chyba dobrze służy polskiej racji stanu – czyste sumienie w każdej sytuacji”. Za: www.dominikanie.pl

25. FORUM SZKÓŁ KATOLICKICH na Jasnej Górze

25. Forum Szkół Katolickich trwało w dniach 6-8 listopada na Jasnej Górze. Myślą przewodnią tegorocznego spotkania były słowa św. Jana Pawła II: „Człowiek jest sobą przez prawdę i staje się bardziej sobą przez coraz pełniejsze poznanie Prawdy”. W spotkaniu brali udział reprezentanci ok. 600 katolickich placówek oświatowych.

„Szkoła katolicka musi przede wszystkim dbać o swoją tożsamość, czyli odkrywać ją za każdym razem na nowo, i musi mieć świadomość, czym jest, na czym ma budować, na jakich wartościach ma budować i do czego ma prowadzić – podkreślił ks. biskup Marek Mendyk, Asystent Rady Szkół Katolickich – Fundamentami podstaw tej tożsamości stoją takie wartości, jak wiara i kultura, ale kultura prawdziwa, wysoka. Szkoły katolickie mają być takim światłem dla innych placówek edukacyjnych, światłem, które będzie pokazywało, że można, że warto, że trzeba budować na tym fundamencie, jakim jest Jezus Chrystus”.

Pierwszego dnia zgromadzili się dyrektorzy placówek. Wysłuchali konferencji nt.: „Szkoła katolicka w rzeczywistości zmian społeczno-kulturowych”. Zapoznali się także z wystąpieniami: prof. Aleksandra Stępkowskiego nt.: „Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy

wobec kobiet i przemocy domowej” oraz dyrektor Urszuli Martynowicz i Piotra Höffner z Ministerstwa Edukacji Narodowej nt.: „Systemu Informacji Oświatowej. Zagadnienia wybrane dla dyrektorów szkół”. W programie dnia znalazła się również refleksja nt. Dokumentu Kongregacji Edukacji Katolickiej zatytułowanego: „Wychowywać do dialogu międzykulturowego w szkole katolickiej”.

W piątek, 7 listopada o godz. 9.30 Mszy św. w Kaplicy Matki Bożej przewodniczył abp Stanisław Gądecki, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski.

„Szkoła katolicka ma być dobrą szkołą, charakteryzującą się przede wszystkim jasną tożsamością katolicką. Chrystus jest centrum szkoły katolickiej – przypomniał w homilii ks. arcybiskup – Szkoła katolicka nie może nigdy zapomnieć o rzeczy najważniejszej, mianowicie o przekazywaniu wartości duchowej, o prawdziwej ewangelizacji, to bowiem określa w sposób specyficzny jej tożsamość. (...) Szkoła katolicka

musi wychowywać integralnie w wymiarze ludzkim, duchowym, intelektualnym i zawodowym”.

O godz. 10.45 nastąpiło uroczyste otwarcie 25. Ogólnopolskiego Forum Szkół Katolickich. Zebranych powitał ks. Zenon Latawiec, przewodniczący RSK. O historii Rady Szkół Katolickich opowiedział ks. dr Sylwester Jeż. Następnie abp Stanisław Gądecki, ojciec synodalny omówił główne zagadnienia III Nadzwyczajnego Zgromadzenia Ogólnego Synodu Biskupów nt. rodziny. Ks. Zenon Latawiec, przewodniczący RSK podjął temat: „'Apostołowie Prawdy' wspierający szkolnictwo katolickie”.

W dalszej kolejności miało miejsce wystąpienie okolicznościowe prof. zw. dr hab. Katarzyny Olbrycht, a także o. Stefana Dartmann, dyrektora Renovabis nt.: „Renovabis – aby odnowić oblicze ziemi poprzez odbudowę szkolnictwa katolickiego w Europie Środkowo-Wschodniej”.

Po południu uczestnicy Forum wysłuchali koncertu ku czci św. Jana Pawła II w wykonaniu Chóru szkół im. Jana Pawła II Siostr Prezentek w Rzeszowie pod opieką Małgorzaty Rząsa.

W drugiej części przygotowanych wystąpień, ks. prof. dr hab. Franciszek Longchamps de Bérie przedstawił wykład nt.: „Prawo a moralność i polityka na przykładzie zagadnień bioetycznych”, a ks. dr Wojciech Węgrzyniak szukał odpowiedzi

na pytanie: „Co to jest prawda?”. Dzień zakończył Apel Jasnogórski, który prowadził bp Stanisław Napierała, długoletni Asystent RSK.

Ostatniego dnia czyli 8 listopada w programie znalazły się: o godz. 7.30 Msza św.

w Kaplicy Matki Bożej pod przewodnictwem bpa Stanisława Napierały, podczas Eucharystii zostanie ponowiony Akt Zawierzenia szkolnictwa katolickiego Matce Bożej Jasnogórskiej Królowej Polski; od godz. 9.30 rozpoczną się wystąpienia: bp Stanisława Napierały, ks. dr Marka Studen-

skiego nt. „Kim jestem? Prawda o człowieku w świetle nauczania Kościoła. Zagadnienia wybrane” oraz Piotra Klimasa, lekarza, specjalisty ginekologa-położnika: „Prawda o darze życia”.

Więcej na: www.jasnagora.com

33% POLAKÓW OGLĄDA

Co trzeci odbiorca telewizji w Polsce sięga po ofertę programową Telewizji Trwam, a 3 miliony osób ogląda tę telewizję regularnie. Takie są wyniki badania przeprowadzonego przez Europejski Instytut Studiów i Analiz z Lublina.

Wejście na multipleks naziemny radykalnie poszerzyło widownię Telewizji Trwam. W badaniu ankietowym aż 33,2 proc. respondentów stwierdziło, że ogląda tę stację, co w skali kraju daje ponad 10,8 mln osób. Dużą popularnością cieszą się zwłaszcza „Informacje dnia”. Wyniki badań zadają kłam wygłaszanym niekiedy opiniom, że jest to „stacja niszowa, której oglądalność nie przekracza kilku tysięcy osób”.

Blisko 44 proc. osób, które zadeklarowały się jako widzowie Telewizji Trwam, zostało zweryfikowanych przez ankieterów jako „widzowie potwierdzeni”. Do tej kategorii zaliczono mianowicie osoby, które nie tylko werbalnie deklarują, że oglądają tę telewizję, ale które potrafią także podać bezbłędnie w ankiecie tytuły konkretnych audycji Telewizji Trwam. „Potwierdzona widownia” Trwam sięga – jak wynika z badania – 4,7 mln osób, tj. 14,6 proc. ogółu widzów telewizyjnych. Z tej grupy ponad 3 mln ogląda Telewizję Trwam codziennie. „Jest to wynik porównywalny z ilością podpisów w obronie Trwam zebranych w ramach obywatelskiej kampanii na rzecz przyznania jej przez KRRiT miejsca na Multipleksie I” – podkreślono w komentarzu do badania.

– To badanie pokazuje, że mamy dużą stałą widownię, która zna i świadomie wybiera program Telewizji Trwam, słucha i rozumie nasz przekaz. Stanowimy fenomen na tle innych stacji, które ogląda się na zasadzie „obrazkowej” – komentuje wynik ankiety Lidia Ko-

chanowicz-Mańk, dyrektor finansowy Fundacji Lux Veritatis, która jest nadawcą Telewizji Trwam. Zaznaczyła, że wyniki oglądalności Telewizji Trwam uzyskane w ankiecie nie powinny być porównywane z telemetrycznym wskaźnikiem oglądalności stacji telewizyjnych, ponieważ badania te różnią się metodologią.

– Jedno, co mogę powiedzieć, to to, że z chwilą wejścia na multipleks Trwam względem oglądalności stała się czwartym największym kanałem telewizyjnym w kraju – dodaje Lidia Kochanowicz-Mańk.

Przypomina, że w badaniu uczestniczyły wyłącznie osoby zamieszkane w Polsce i wyniki oglądalności odnoszą się tylko do populacji zamieszkującej w jej granicach, podczas gdy widownia Trwam jest szersza, bo kanał ten odbierany jest satelitarnie w Europie i za oceanem.

Ponad 60 proc. widzów Telewizji Trwam deklaruje, że ogląda ją codziennie, a co najmniej kilka razy w tygodniu. Największą popularnością wśród nich cieszą się „Informacje dnia”, „Rozmowy niedokończone” i „Polski punkt widzenia”. Dużo widzów uczestniczy też poprzez telewizję w Apelu Jasnogórskim, Mszy Świętej i wspólnym odmawianiu Różańca.

Wśród widzów Trwam przeważają osoby w średnim wieku i po 50. roku życia. Najwięcej – ponad 40 proc. z nich – zamieszkuje na wsi, najmniej – tylko ok. 5 proc. – w metropoliach powyżej 500 tys. mieszkańców. Wśród widzów przeważają kobiety, osoby z wykształceniem średnim. Znaczną część stanowią emeryci i renciści. Badanie oglądalności Telewizji Trwam przeprowadzone zostało w pierwszych dniach września br. na reprezentatywnej próbie 2015 osób powyżej 15. roku życia, dobranych metodą losowo-warstwową.

Za: www.redemptor.pl

ZGROMADZENIE REGIONALNE U PAULISTÓW

W dniach 8-9 listopada 2014 r. odbyło się w domu regionalnym paulistów w Częstochowie, Zgromadzenie Regionalne Towarzystwa Świętego Pawła.

Głównym jego celem było zatwierdzenie sprawozdania przełożonego regionalnego z ostatnich trzech lat działalności zgromadzenia oraz wybór delegata i jego zastępcy na X Kapitułę Generalną Towarzystwa Świętego Pawła, która odbędzie się w dniach 25 stycznia -15 lutego 2015 r. w Ariccia koło Rzymu. Delegatem został wybrany ks. Mariusz Górny SSP (a jego zastępcą ks. Tomasz Lubaś SSP).

Delegat Regionu Polskiego uda się na Kapitułę Generalną wraz z przełożonym regionalnym ks. Bogusławem Zamanem SSP.

W spotkaniu biorą udział wszyscy zakonnicy należący do Regionu Polskiego Towarzystwa Świętego Pawła.

Za: www.paulus.org.pl

SESJA FORMACJI STAŁEJ U MISJONARZY CM

W Misjonarskim Ośrodku Formacyjnym VINCENTINUM w Krzeszowicach k. Krakowa odbywa się kolejna dwutygodniowa międzynarodowa sesja formacyjna organizowana przez Międzynarodowe Centrum Formacji Św. Wincentego a Paulo z siedzibą w Paryżu. W pierwszym tygodniu sesji (10-15 listopada) uczestniczą księża do 12 roku kapłaństwa przynależący do Prowincji Polskiej i Prowincji Węgierskiej. W drugim tygodniu sesji (17-22 listopada) będą uczestniczyć inni księża Misjonarze należący do Prowincji Polskiej, Słowackiej, Słoweńskiej, Węgierskiej oraz Świętych Cyryla i Metodego. Podczas wykładów zgłębiają oni duchowość św. Wincentego a Paulo. CM

SERCANIN WYRÓŻNIONY W KONKURSIE na najpopularniejszych księży w Małopolsce

Prowadzona przez ks. Lucjana Szczepania-ka SCJ Kapelania NMP Nieustającej Pomocy Uniwersyteckiego Szpitala Dziecięcego w Krakowie Prokocimiu została wyróżniona w trzeciej edycji plebiscytu na Najlepszego Proboszcza i Wikariusza oraz Najlepszą Parafię Małopolski. Organizowanemu przez redakcję „Dziennika Polskiego” konkursowi patronuje metropolita krakowski i ordynariusz tarnowski.

Uroczysta gala ogłoszenia zwycięzców konkursu oraz wręczenie nagród i wyróżnień Najlepszemu Proboszczowi, Wikariuszowi oraz Parafii Małopolski odbyła się 30 października w Domu Arcybiskupów Krakowskich przy ul. Franciszkańskiej 3 w Krakowie. Poprowadził ją występ Izabeli

Drobotowicz-Orkisz, założycielki i aktorki Teatru Hagiograf im. św. Teresy z Lisieux, która przypomniała teksty św. Jana Pawła II z książki „Pamięć i tożsamość”.

Wyróżnienie za zajęcie III Miejsca w popularnym Plebiscytcie „Dziennika Polskiego” odebrał kapelan uniwersyteckiej kapelanii w prokocimskim szpitalu ks. Lucjan Szczepaniak SCJ, któremu towarzyszyły leczące

się w tym miejscu dzieci oraz ich rodzice. Pamiątkowe statuetki i dyplomy wręczyli metropolita krakowski ks. kard. Stanisław Dziwisz, prezes Polskapesse Oddział Prasa Krakowska – wydawcy „Dziennika Polskiego” Bernadetta Podlińska, i redaktor naczelny Marek Kęskrawiec.

Kard. Stanisław Dziwisz podziękował za ciekawą inicjatywę redakcji „Dziennika Polskiego”, którego – jak wyznał – jest stałym czytelnikiem.

Spotkanie w Domu Arcybiskupów Krakowskich zakończyło się wspólnym zdjęciem przy „Oknie Papieskim” oraz występem chóru dziecięcego „Perełki” z parafii Miłosierdzia Bożego w Prokocimiu Nowym w Krakowie. Za: www.sercanie.pl

W BYDGOSZCZY SPOTKANIE DUCHACKICH wychowawców z Europy

Wzrastanie w gorliwości – to myśl przewodnia spotkania formatorów europejskich ze Zgromadzenia Ducha Świętego, które rozpoczęło się w Domu Prowincjalnym w Bydgoszczy.

Osoby odpowiedzialne za formację w zgromadzeniu misyjnym, pracujące w Europie, każdego roku spotykają się w jednej z prowincji. W miejscu, w którym młodzi ludzie odbywają początkową formację. Są przygotowani do posługi ojca lub brata zakonnego. – Oczywiście oprócz bieżących spraw i zagadnień, które wciąż powracają, mamy jeden temat przewodni. Tym razem jest nim gorliwość duchacka. Zastanawiamy się w jaki sposób my – odpowiedzialni za formację – mamy pomóc tym młodym wzrastać w gorliwości. By osoby wyświęcone czy będące po ślubach wieczystych, mogły gorliwie podejmować zadania, które zostaną im powierzone – powiedział o. dr Marek Walkusz CSSp, rektor Wyższego Seminarium Duchownego Zgromadzenia Ducha Świętego w Bydgoszczy.

Duchacze pracują na całym świecie, w tym w jedenastu krajach Europy. Natomiast młodzi podejmują formację w Irlandii, Francji, Hiszpanii, Polsce i Portugalii. – Bardzo ważne jest, aby młodzi mieli w sobie gorliwość apostołską – powiedział koordynator formatorów europejskich o. Emmanuel Meaudre CSSp. – Osoby będące w formacji mają podejmować dzieła apostołskie, a formatorzy pochy-

lać się nad nimi, poddając wszystko właściwej refleksji. Powinno się to dzieć w połączeniu z formacją intelektualną – dodał duchacz z Francji.

Ojciec Pedro Fernandes CSSp, pełni posługę pierwszego asystenta prowincjała w Portugalii. Sprawuje także opiekę duszpasterską nad młodymi. – Musimy dobrze poznać świat, do którego pójdą pracować przyszli misjonarze. Rozeznac złożone problemy i wyzwania, które jawią się w różnych formach. Mamy wejść w życie młodych, być z nimi i razem przeżywać codzienność, a przy tym równolegle działać i przygotowywać do zadań, jakie przed nimi stają – powiedział o. Fernandes CSSp.

Pochodzący z Kamerunu o. Paul Nanfack CSSp, pracuje obecnie we Francji. Zakonnik zauważył, że młodzi, którzy pukają do drzwi zgromadzenia, pragną w miarę szybko przejść do konkretnego działania. – Mają w sobie na początku tę gorliwość. Jednak każdy jest inny i trzeba nam, formatorom uważnie się przyglądać, a nade wszystko słuchać. Dzięki temu wchodzimy głębiej w ich duchowość, wspomagając na drodze powołania. Możemy również upewnić się, czy to, co przeżywają, koresponduje z charyzmatem Zgromadzenia Ducha Świętego – powiedział.

Program zjazdu, którego gospodarzem jest Prowincja Polska Zgromadzenia Ducha Świętego, zakończy się 8 listopada, został wypełniony modlitwą, intelektualną refleksją, dzieleniem się formacyjnym doświadczeniem, w czasie dziesięciu sesji. Na świecie pracuje ponad trzy tysiące duchaczy. Duchacze

Symposium u franciszkanów: CO Z NADZIEJAMI JANA PAWŁA II?

W jaki sposób na przestrzeni lat, od października 1978 do dziś, zrealizowały się Papieskie nadzieje, pokładane w różnych częściach ludzkiej społeczności, w różnych środowiskach, w różnych częściach globu?

Jakie inne owoce przyniosły światu i Kościołowi wszystkie oparte o Skאלę Nadziei – Chrystusa? Co dziś możemy wyczytać z tekstów Jana Pawła II?

Te pytania wyznaczyły tematykę sympozjum organizowanego 4 listopada 2014 r. w Krakowie w ramach Dni Jana Pawła II – cennego projektu ustanowionego przez

Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa.

Prelegenci, zaproszeni goście i słuchacze zgromadzeni w auli bł. Jakuba Strzemię klasztoru św. Franciszka przy ul. Franciszkańskiej 4 zostali powitani przez gwardiana dr Romana Banasika OFMConv. i rektora UPJPII ks. prof. dr hab. Wojciecha Zyzaka. Perspektywę akademicką sesji ukazał prof. dr hab. Zdzisław Kijas OFMConv., prezes Międzynarodowego Towarzystwa Naukowego Fides et Ratio, głównego organizatora konferencji. Podkreślił rolę nadziei jako łącznika pomiędzy rozumieniem a wiarą, co przekłada się również w kulturze, życiu społecznym, sztuce, nauce czy gospodarce. Wskazał na istotę nadziei, którą nie tylko się posiada, ale się ją pokłada w kimś lub czymś, jako nieodzowny element rozwoju osobistego.

Pięć kolejnych wystąpień prezentowało refleksję nad losami dziedzictwa Naszego Papieża i ukazało kilka ciekawych obrazów obecności chrześcijańskiej nadziei w różnych obszarach współczesności. Moderatorem całości był ks. prof. dr hab. Łukasz Kamykowski.

Nadzieje Jana Pawła II pokładane w Ameryce Łacińskiej, ukoronowane wyborem Papieża Franciszka omówił prezentując bogaty wybór myśli z papieskich podróży na ten kontynent prof. dr hab. Jerzy Brzozowski, który kilka lat spędził jako dyplomata w Brazylii.

Ks. Rafał Cyfka z organizacji Pomoc Kościołowi w Potrzebie dał cenne świadectwo o obecności nadziei na Czarnym Kontynencie. Odwołując się do swych wizyt w Repu-

blicie Środkowoafrykańskiej pokazał przykłady ludzi inspirujących się nauczaniem Jana Pawła II i przez to budujących przestrzenie nadziei wśród przemocy i zniszczenia.

Red. Janusz Poniewierski, autor dzieła „Pontyfikat. 1978-2005” mówił o nadziejach Jana Pawła II pokładanych w Europie, czego wyrazem było ogłoszenie nowych pięciu patronów naszego kontynentu.

Nadzieje Jana Pawła II związane z kwestią „kobieca” próbowała przedstawić dr hab. prof. UW Ewa Leś. Odwołując się do wypowiedzi papieskich o „geniuszu kobiety” pokazała stan realizacji postulatów pełnej obecności kobiet w życiu publicznym i zawodowym.

Dr Stanisław Jaromi OFMConv. swe wystąpienie poświęcił nadziejom Jana Pawła II związanym z ochroną stworzenia. Prezentując papieskie analizy współczesnej ekologicznej sytuacji świata zauważył, że nie pomijały one żadnych trudnych tematów; mówiły o stale rosnących kosztach ekologicznych dotychczasowych modeli rozwoju, zagrożeniach integralności ekosystemu Ziemi, konsekwencjach zniszczeń środowiskowych dla obecnych i przyszłych pokoleń

(włącznie ze stale rozszerzającym się pojęciem chorób cywilizacyjnych).

Ale najważniejsze były konkretne kwestie dotyczące egzystencji człowieka, a więc tego fragmentu przyrody, którym sami jesteśmy. Pojawiały się przy tym mocne wezwania do zmiany orientacji ludzi i społeczeństw – zmiana w stronę większej troski o świat, w którym żyjemy; w stronę solidarności, odpowiedzialności i wstrzeźliwości.

Kończąc uwagę, że Jan Paweł II sporo nadziei pokładał też w nas, swoich rodakach i dodając przykłady jak nam to słabo wychodzi o. Jaromi sprowokował ciekawą dyskusję o naszych zadaniach w realizacji ciągle aktualnego przesłania Naszego papieża.

Opowiadając na pytanie z sali o. Zdzisław Kijas krótko zaprezentował nadzieje dotyczące Azji. W czasie swej niedawnej wizyty w Korei wiele słyszał o żywej obecności słów nadziei Jana Pawła II realizowane m.in. poprzez misje Koreańczyków w innych krajach azjatyckich.

Dni Jana Pawła II odbywają się w Krakowie od 2006 r. i są przedsięwzięciem zarówno krakowskich uczelni, jak i szkół wyższych z województwa małopolskiego. Hasłem przewodnim tegorocznej edycji Dni Jana Pawła II jest „NADZIEJA”. Na dni 4-6 listopada 2014 r. przygotowany jest bogaty interdyscyplinarny program, obejmujący m. in. sesje naukowe, koncerty, przedstawienia teatralne, konkursy literackie i fotograficzne. Za: www.franciszkanie.pl

BIZNESOWE WYRÓŻNIENIE DLA WYDAWNICTWA KARMELITÓW BOSYCH

Wydawnictwo Karmelitów Bosych należące do Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych zostało uhonorowane przez Puls Biznesu nową nagrodą biznesową e-Gazetą Biznesu. Nagroda przyznawana jest w uznaniu dla tempa wzrostu sprzedaży internetowej przy jednoczesnej przejrzystości w działalności firmy. Tym samym znaleźliśmy się wśród grona 255 najszybciej rozwijających się firm w

internecie. W rankingu wzięło udział 14 065 podmiotów gospodarczych o przychodach poniżej 100 mln rocznie. Wydawnictwo Karmelitów Bosych jest jedyną firmą będącą jednostką gospodarczą należącą do Kościoła Katolickiego uhonorowaną tą prestiżową nagrodą. Tym samym dziękujemy naszym czytelnikom, dzięki którym możemy świętować ten sukces! Za: www.karmel.pl

WSZYSCY ŚWIĘCI NA BALACH u chrystusowców

To już trzeci rok kiedy przed uroczystością Wszystkich Świętych w parafiach prowadzonych przez chrystusowców odbyły się Bale Wszystkich Świętych. Po raz trzeci do takiej formy świętowania najmłodszych parafian zaprosili duszpasterze parafii pw.

św. Józefa w Stargardzie, Sanktuarium NSPJ w Szczecinie oraz św. Ottona w Pyrzycach.

Już drugi bal przeżywano również m.in. w parafii Chrystusa Króla Wszechświata w Stargardzie, św. Ducha w Szczecinie – Zdrojach oraz Przemienienia Pańskiego w Płotach. To grono poszerzyło się w tym roku o parafię św. Ap. Piotra i Pawła w Szczecinie- Podjuchach.

Bale zorganizowane z inicjatywy duszpasterzy dzieci, często przy udziale dyrekcji i pracowników szkoły, a także rodziców okazały się świetną zabawą z pięknym przesłaniem. Wybrzmiewa w niej prawda o życiu wiecznym w perspektywie radosnej nadziei: Kochający Ojciec i niebo pełne przyjaciół – świętych, którzy pokazali jak pięknie jest żyć wartościami....

Najmłodszy parafianie – przebrani za anioły i świętych – spędzili czas na zabawie, tańcach i niezliczonych konkursach. Były quizy z wiedzy o świętych, dzieci wybierały spośród siebie świętą i świętego balu, a każdy uczestnik otrzymał „SMS od Świętego” w postaci cukierków z sentencjami świętych i błogosławionych, które spadły jak deszcz z nieba. Rozstrzygano również konkursy plastyczne. Każdy uczestnik balu otrzymał miłą pamiątkę.

Nie zabrakło również modlitwy o świętość życia, a w niektórych parafiach nawet przedstawień o „małych” świętych i gry terenowe.

Radość i szczery entuzjazm uczestników balu pokazały dorosłym, że właśnie taka zabawa jest najlepszą drogą, aby zaszczerpić w młodym pokoleniu pozytywne wartości i przesłania, jakie mają nam do przekazania Święci. Za: www.chrystusowcy.pl

Wiadomości zagraniczne

“PRZYMIJCIE MŁODYCH Z RADOŚCIĄ, JAK TO CZYNIŁ KSIĄDZ BOSKO”

“Przyjmijcie młodych z radością, jak to czynił Ksiądz Bosko”. To słowa zachęty, jakie papież Franciszek skierował do Córki Maryi Wspomożycielki, biorących udział w XXIII Kapitule Generalnej na temat “Być dzisiaj z młodymi domem, który ewangelizuje”, w czasie spotkania w sobotę, 8 lutego, które miało miejsce w Sali Klementyńskiej Pałacu Apostolskiego na Watykanie.

Gdy pojawił się Ojciec Święty na sali, powitały go ciepłe i długie oklaski, i już na początku wytworzył się klimat prostoty i serdeczności. Matka Generalna Yvonne Reungoat skierowała do Papieża słowa serdecznego powitania, dziękując mu za bliskość, jaką okazuje Zgromadzeniu, potwierdzoną gestami wielkiej delikatności. Następnie podkreśliła: “Nie możemy sobie wyobrazić horyzontów przyszłości naszej Rodziny zakonnej bez młodych, zwłaszcza najuboższych. W ich pytaniach, często niewyraźnych, odczytujemy potrzebę, by czuć się jak w domu, tj. potrzebę posiadania punktów odniesienia na poziomie uczucia, społecznym i przynależności, by móc dzielić wartości i ewangeliczne gesty. Młodzi są miejscem, w którym Bóg do nas przemawia, nas spotyka, do których nas posyła; są protagonistami na polu nowej ewangelizacji i, w jakimś sensie, naszymi nauczycielami. Isotnie, ucą nas sztuki trwania w nadziei,

cierpliwości oczekiwania, radości, dzielenia się braterstwem, pragnienia prawdziwej wiary, która dotyka konkretnego istnienia, potrzeby prostego życia, skoncentrowanego na tym, co istotne.

Papież Franciszek, w typowym dla siebie prostym stylu rodzinnym, skierował swoje słowo do uczestniczek Kapituły, przywołując początki charyzmatu salezjańskiego, zachęcając przede wszystkim do “wyjścia” i “podjęcia drogi” w kierunku licznych peryferii, ze szczególnym uwzględnieniem ubogich. A następnie kontynuował: “Wszędzie bądźcie świadkami proroctwa i obecności wychowawczej, czyniąc to poprzez bezwarunkowe przyjęcie młodych, stawiając czoła wyzwaniu związanemu z inkultu-

racją i wyznaczając drogi, dzięki którym wasze działania duszpasterskie w kontekście młodzieżowym, przesiąkniętym światem wirtualnym i nowych technologii, zwłaszcza cyfrowych, będą mogły być skuteczne”.

Papież Franciszek zachęcił ponadto do bycia zawsze “w kontakcie z radościami, oczekiwaniami i cierpieniami ludzi”, by nie zapomnieć o ziemi argentyńskiej Patagonii i z entuzjazmem wnieść wkład “na obszarze wychowania, szkolnictwa, katechezy i formacji młodych” w posłannictwo: “Bądźcie dla wszystkich misjonarkami nadziei i radości, świadcząc o wartościach waszej tożsamości salezjańskiej, zwłaszcza gdy chodzi o kategorię spotkania, fundamentalnego elementu waszego charyzmatu: jest to źródło zawsze świeże i żywotne, z którego możecie czerpać tę miłość, która ożywia pasję względem Boga i młodych. Nieuniknione trudności, które spotkacie w drodze, niech nie osłabią waszego entuzjazmu apostołskiego”. Na zakończenie papież Franciszek przypominał, jak bardzo Kościół szanuje życie konsekrowane, które znajduje się “w samym sercu wspólnoty i jest decydującym elementem dla jej posłannictwa”. Za: www.infoans.org

5 ZAKONNIKÓW WŚRÓD NOWYCH Czcigodnych Sług Bożych

Papież upoważnił Kongregację Spraw Kanonizacyjnych, przyjmując wczoraj na audiencji prywatnej jej prefekta kard. Angelo Amato, do promulgowania dekretów dotyczących heroicznego cnót ośmiorga sług Bożych. Wszyscy oni, z jednym tylko wyjątkiem, zmarli w XX wieku, a prawie połowa – to osoby świeckie.

Najbardziej znaną z nich jest francuska mistyczka Marta Robin, założycielka działającego również w Polsce ruchu „Ognisk Miłości”. Zmarła ona w 1981 r., mając prawie 79 lat. Przez ponad pół wieku apostołowała przykuta do łóżka paraliżem, odżywiając się tylko Eucharystią i w każdy piątek doświadczając w swoim ciele Męki Pańskiej. Ogromnego cierpienia w zjednoczeniu z Chrystusem, przyjmując codziennie Komunię św. i stale się modląc, doznał też Silvio Dissegna. Zmarł on na raka kości w 1979 r., mając zaledwie 12 lat, w Poirino koło Turynu w północnych Włoszech.

Trzecia osoba świecka wśród kandydatów do chwały ołtarzy, których dotyczą najnowsze dekryty o heroiczności cnót, to siedemnastowieczna Francuzka Jeanne Mance. Założyła ona w Montrealu w 1642 r. jeden z pierwszych północnoamerykańskich szpitali. Zmarła w tym kanadyjskim mieście w 1673 r., mając 66 lat.

Pozostali słudzy Boży to zakonnicy. Wśród nich jest chilijski biskup kapucyn Francisco Maximiano Valdés Subercaseaux (zm. 1982) i

czterech kapłanów. Są nimi dwaj Włosi, benedyktyn opat Ildebrando Gregori (zm. 1985), założyciel Zgromadzenia Sióstr Benedyktynek Wynagrodzicielek Najświętszego Oblicza Pana Naszego Jezusa Chrystusa, i filipin ks. Raimondo Calcagno (zm. 1964), oraz irlandzki jezuita ks. John Sullivan (zm. 1933) i niemiecki redemptorysta o. Pelagius Sauter, misjonarz w Brazylii, zmarły tam w 1961 r.

Za: [Radio watykańskie](#)

NOWA MARIAŃSKA PARAFIA W KAMERUNIE

20 lipca 2014 roku ordynariusz diecezji Obala, ks. Bp Sosthène Léopold BAYEMI MATJEL erygował parafię pw. świętego Jana Pawła II w Minkama i powierzył ją Zgromadzeniu Księżki Marianów. Parafia powstała z części rozległej parafii Świętej Bożej Rodzicielki w Obala. Od ponad dwóch lat nasze zgromadzenie było zaangażowane w prace duszpasterską w sektorze Minkama.

Proboszczem nowopowstałej parafii świętego Jana Pawła II został mianowany ks. Krzysztof Pazio MIC, a wikariuszem ks. Cyryl Augustyn Bounougou MIC, który przyjął święcenia kapłańskie 28 czerwca 2014 r. Ks. Cyryl jest drugim Kameruńczykiem wyświęconym w naszym zgromadzeniu. Przez pierwszy miesiąc naszej posługi dojeżdżaliśmy do parafii z Ngoya, a od września zamieszkaliśmy w domu użyczonym nam przez emerytowanego komisarza policji, który na co dzień mieszka w stolicy, Jaunde.

Pierwsze trzy miesiące były dla nowej parafii bardzo intensywne, gdyż trzeba było zorganizować wszystkie struktury parafialne, wybrać radę parafialną i odpowiednie komisje przewidziane przez statuty diecezji Obala. Kaplicę, która stała się tymczasowym kościołem parafialnym trzeba było wytykować i wymalować (przynajmniej wewnątrz), zrobić posadzkę betonową, wstawić drzwi, zainstalować tabernakulum, poprawić instalację elektryczną, wykonać

meble do zakrystii, by można było przechowywać wszystkie paramenty liturgiczne. W tym czasie z ks. Cyrylem odwiedziliśmy wszystkie osiedla i wioski należące do parafii oraz spotkaliśmy się z różnymi ruchami i grupami Akcji Katolickiej.

Uroczystą inaugurację nowopowstałej parafii powiązaliśmy z uroczystością patronalną parafii, wspomnieniem liturgicznym świętego Jana Pawła II, które ze względów duszpasterskich zostało przeniesione na niedzielę 26 października 2014 r. Uroczystość zgromadziła wiernych z wszystkich osiedli i wiosek.

Uroczystości zaczęły się Mszą świętą w sobotę wieczorem, której przewodniczył ks. Cyryl i czuwaniem modlitewnym aż do świtu. Niedzielnej Mszy świętej przewodniczył ks. Krzysztof Pazio MIC. Po powitaniu wiernych i zaproszonych gości przez prezydenta parafii, nastąpiła instalacja relikwii świętego Jana Pawła II. Relikwie dla parafii w Minkama otrzymaliśmy od księdza kardynała Stanisława Dziwisza, za pośrednictwem ks. Jana Rokosza MIC i br. Andrzeja

Mączyńskiego MIC. Wprowadzenia do instalacji relikwii dokonał ks. Grzegorz Myłek MIC, wyjaśniając zgromadzonym, czym są relikwie i dlaczego oddajemy im cześć. Odczytał też list księdza kardynała Stanisława Dziwisza, potwierdzający autentyczność relikwii krwi świętego Jana Pawła II. Następnie przy radosnym śpiewie wiernych relikwie zostały wniesione do kościoła i ustawione przy obrazie Świętego.

Homilię wygłosił ks. Paweł Rawski MIC, przełożony Domu Formacji w Ngoya i prefekt kleryków. W homilii ks. Paweł przybliżył wiernym postać patrona parafii św. Jana Pawła II oraz charyzmaty naszego Zgromadzenia, które nadają szczególnie rysem naszej posłudze duszpasterskiej wśród wiernych parafii Minkama. Po modlitwie powszechnej zostało poświęcone nowe tabernakulum wykonane z drzewa sapeli. Na zakończenie Mszy świętej wierni mieli okazję oddać cześć relikwiom św. Jana Pawła II przez ich ucałowanie. Uroczystość zakończyła się wspólnym posiłkiem zorganizowanym przez Radę Parafialną i ruchy Akcji Katolickiej.

Uroczystości w parafii Minkama stały się też dużą promocją kultu św. Jana Pawła II, a także i naszego Zgromadzenia. Kameruńska telewizja Canal 2 International, w wieczornych wiadomościach niedzielnych i poniedziałkowych przedstawiła obszerną relację z naszych uroczystości. ks. Krzysztof Pazio MIC, Kamerun, Minkama

Za: www.marianie.pl

NIEBAWEM BEATYFIKACJA POLSKICH FRANCISZKANÓW, MĘCZENNIKÓW Z PERU?

Niebawem można spodziewać się beatyfikacji dwóch polskich franciszkanów konwentalnych, ojców Zbigniewa Strzałkowskiego i Michała Tomaszka - poinformował swych rodaków w liście z Rzymu emerytowany biskup Chimbote, Luis Armando Bambarén Gastelumendi SJ.

Na terenie tej peruwiańskiej diecezji pracowali dwaj Polacy, którzy zginęli za wiarę 9 sierpnia 1991 r. z rąk terrorystów z maoistowskiego ugrupowania Świetlisty Szlak.

Zdaniem maoistów swymi Bibliami i różańcami misjonarze zwodzili ludzi. Otoczyli klasztor, zwięzali ojców Strzałkowskiego i Tomaszka oraz wywieźli samochodami za miasto. Tam dwoma strzałami w tył głowy zabili zakonników. Misjonarze oprócz pracy duszpasterskiej zajmowali się działalnością charytatywną. W Pariacoto zbudowali instalację wodną, kanalizację oraz uruchomili agregat prądowłórczy. Sprowadzili pielęgniarki i lekarzy, by uczyli miejscowych Indian profilaktyki związanej z grożącą w tamtym rejonie cholera.

Wiść o męczeństwie szybko dotarła do ojczyzny i obiegała świat. Jeszcze tego samego miesiąca - w sierpniu 1991 roku - rząd Peru uhonorował pośmiertnie ojców Zbigniewa i Michała najwyższym odznaczeniem państwowym - Wielkim Oficerskim Orderem "El Sol del Peru" (Słońce Peru). Polscy misjonarze zostali pochowani w kościele w Pariacoto.

KAPITUŁA WICEPROWINCJI Redemptorystów w Argentynie

W Argentynie zakończyła się 4 listopada 2014 r. wizytacja generalna i kapituła Wiceprovincji Resistencia. Wizytację przeprowadzili ojcowie radni Enrique Lopez i Juventius Andrade z Rzymu. Potrzebowali oni kilku tygodni, by dotrzeć do wszystkich wspólnot rozszaniych po całej Argentynie. Na podsumowaniu wizytacji był obecny także o. Generał Michael Brehl.

1 listopada 2014 r. na północy Argentyny w Resistencia, w prowincji Chaco, rozpoczęła się kapituła naszej wiceprovincji. Uczestnicy analizowali stan wspólnot, zastanawiali się nad tym, czego Bóg pragnie dokonać przez ręce redemptorystów na ziemi argentyńskiej, gdzie mimo trudności personalnych jest wykonywana wielka praca (16 parafii w 4 prowincjach: Misiones, Chaco, Buenos Aires i Chubut). Świętowano także i dziękowano Bogu za łaskę bycia misjona-

rzami redemptorystami. W kapitule udział wzięło 14 delegatów reprezentujących wszystkich współbraci wiceprovincji oraz o. Prowincjał Janusz Sok z Prowincji Warszawskiej, z której wywodzi się ta jednostka argentyńska. Kapitularze szukali odpowiedzi, jak realizować pracę misyjną, aby rzeczywiście dotrzeć do najbardziej opuszczonych. Wszyscy uznali, że potrzebna jest kontynuacja planu pastoralnego, który został przyjęty cztery lata temu, tzw. System Integralny Nowej Ewangelizacji.

W czasie obrad ukonstytuował się nowy zarząd Wiceprovincji, na czele którego

stanął na nowo O. Henryk Kaczocha wraz z ojcami: Javierem Machado (wikariusz), Maciejem Słabym, Mario Marquezem, Sergio Ortizem.

Wiceprovincja Resistencia jest wspólnotą redemptorystowską pracującą mimo małej ilości współbraci na ogromnym terenie ziemi papieża Franciszka. Pierwsi misjonarze redemptoryści z Polski przybyli tutaj 76 lat temu. Obecnie jest ich 40 (24 Polaków i 16 Argentyńczyków). Żyją i pracują obecnie w 15 wspólnotach. Mimo kryzysu powołań, który dotyka także ten kraj, mają własne seminarium, w którym formację odbywa obecnie 8 studentów. Obszar, na którym pracują redemptoryści, jest bardzo rozległy (3500 km z domu najbardziej wysuniętego na południe do domu leżącego najbardziej na północy). Mimo tego są pełni zapału i ufności w opiekę Najświętszego Odkupiciela, który posyła ich, aby mogli głosić obfite Odkupienie. O. Maciej Słaby CSSR, Argentyna

Za: www.redemptor.pl

KONSEKRACJA FRANCISZKAŃSKIEGO KOŚCIOŁA W ALBANI

W sobotę dziewiątego listopada w miejscowości Jaru w Albanii odbyła się konsekracja franciszkańskiej świątyni. Poświęcenia dokonał ordynariusz administratury apostołskiej południowej Albanii bp. Hil Kabashi OFM. Kościół pod wezwaniem Matki Bożej Anielskiej służy katolikom zamieszkującym wioski Jaru i Stiulas.

Wioska Jaru, w której wznosi się nowy kościół znajduje się pod opieką braci franciszkanów, pracujących na terenie południowej Albanii. Misja zapoczątkowana została w 2007 roku przez Kustodie Słowacką Braci Mniejszych Konwentualnych. Obecnie posługuje w niej dwóch braci o. Jarosław Car ze Słowacji oraz o. Ireneusz Mikos z Polski.

Na uroczystościach obecny był generał Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych o. Marco Tasca oraz prowincjał krakowskiej prowincji franciszkanów o. Jarosław Zachariasz. Obecni również byli misjonarze pracujący w Albanii oraz bracia i siostry zakonne ze Słowacji, Polski, Niemiec i Włoch.

Teren na jakim posługują bracia jest dość rozległy i obejmuje miasto Fier oraz kilka wiosek znajdujących się na południu Albanii. Praca ma podwójny wymiar. Jest ona ukierunkowana przede wszystkim na katechizację dzieci i dorosłych. Związane jest to z kilkudziesięcioletnią dyktaturą komunistyczną, która skutecznie

walczyła z chrześcijaństwem, pozostawiając mieszkańców bez opieki duszpasterskiej. Praca misyjna ma również wymiar ewangelizacyjny, przez dawanie przykładu życia chrześcijańskiego dla ludności Albanii, złożonej w większości z wyznawców islamu i osób niewierzących.
Za: www.franciszkanie.pl

KAPITUŁA PAULINÓW W USA

O. Mikołaj Bogdan Socha został wybrany powtórnie Prowincjałem Amerykańskiej Prowincji Zakonu Paulinów.

Paulińscy mnisi posługujący na Ziemi Amerykańskiej zgromadzi się w dniach 4-5 listopada 2014 roku w Amerykańskiej Częstochowie, aby dziękować Bogu za trzy ostatnie lata zakonnej i duszpasterskiej działalności. To był czas dziękczynienia i zawierzenia tego, co przed nami; w sposób szczególnie na chwilę przed inauguracją roku życia konsekrowanego, który będzie-

my już niebawem przeżywać w całym Kościele, a także przygotowań przed uroczystościami 60-lecia powstania Narodowego Sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej w Doylestown, PA.

Na Kapitułę Prowincji Amerykańskiej był obecny N.O. Generał Zakonu Paulinów Arnold Chrapkowski oraz sekretarz generalny o. Paweł Przygodzki.

Za: www.jasnagora.com

PAPIESKA AKADEMIA ŚW. TOMASZA Z AKWINU MA NOWEGO PREZESA

Został nim francuski dominikanin ojciec Serge Thomas Bonino. Celem tej założonej w 1879 roku instytucji jest badanie i upowszechnianie nauczania Akwinaty.

O. Serge Thomas Bonino ma 53 lata. Do Zakonu Dominikanów wstąpił w 1982 roku, a sześć lat później przyjął święcenia kapłańskie. Wykładał filozofię w Instytucie Katolickim w Tuluzie i tamtejszym Studium Dominikańskim. Przez 20 lat kierował też

czasopismem „Revue thomiste” (Przegląd tomistyczny).

W 2009 roku papież Benedykt XVI mianował go członkiem, a dwa lata później sekretarzem generalnym Międzynarodowej Komisji Teologicznej. W jej ramach przewodniczył podkomisji zajmującej się redakcją dokumentu „W poszukiwaniu etyki uniwersalnej: Nowe spojrzenie na prawo naturalne”. Od 1999 roku jest członkiem Papieskiej Akademii św. Tomasza z Akwinu. Od tego roku o. Bonino jest też dziekanem Wydziału Filozofii Papieskiego Uniwersytetu św. Tomasza (Angelicum).

Za: www.dominikanie.pl

Zapowiedzi wydarzeń

SESJA O TEOLOGII LITURGII u dominikanów

Dominikański Ośrodek Liturgiczny zaprasza w czwartek, 13 listopada 2014 o godz. 18:30, na sesję naukową pt. „Problemy teologii liturgii”, połączoną z promocją nowych książek „Liturgia a osobowość” Dietricha von Hildebranda oraz „Ponad Wschodem i Zachodem. Problemy rozumienia liturgii” R. F. Tafta SJ.

Referaty wygłoszą Mateusz Przanowski OP („Osobowość a liturgia”), ks. Krzysztof Porosło („Co dokonuje się w czasie liturgii? O soteriologii celebracji liturgicznej”), Tomasz Grabowski OP („Teologia chrześcijańskiego święta”), ks. Stanisław Mieszczak SCJ („Kilka uwag na temat koncepcyj eucharystycznej”) i Tomasz Dekert („Misterium, historia... a może mit? Refleksje na kanwie problemu historycyzmu w liturgii”), a całość poprowadzi Michał Koza.

Sesja odbędzie się w Auli św. Tomasza, na III piętrze Kolegium Filozoficzno-Teologicznego oo. Dominikanów przy ul. Stolarskiej 12 w Krakowie. Szczegółowy program i informacje o prelegentach można znaleźć na stronie www.liturgia.dominikanie.pl. Wstęp wolny.

Książka „Liturgia a osobowość” ukazała się w czerwcu br., a „Ponad Wschodem i Zachodem. Problemy rozumienia liturgii” trafi do sprzedaży w listopadzie – obydwie w ramach serii „Źródło i Szczyt”, wydawanej przy współpracy Fundacji Dominikański Ośrodek Liturgiczny i Wydawnictwa M.

Za: www.dominikanie.pl

WARSZTATY DLA RZECZNIKÓW prasowych instytucji kościelnych

W dniach 24-26 listopada 2014 r. w palotyńskim Centrum Animacji Misyjnej w Konstancinie-Jeziornie odbędą się szkole-

nia rzeczników prasowych instytucji kościelnych. Warsztaty będą poświęcone tematyce stosowania nowych technologii, mediom społecznościowym i internetowi w pracy rzecznika prasowego instytucji kościelnej. Do udziału w spotkaniu zaproszeni są zarówno rzecznicy prasowi instytucji kościelnych (diecezji, zakonów, instytutów itp.), jak i kanclerze kurii, a także wyżsi przełożeni zakonów i zgromadzeń.

ORGANIZATORZY

ks. dr hab. Józef Kloch rzecznik Konferencji Episkopatu Polski, wykładowca UKSW
dr hab. Monika Marta Przybysz wykładowca UKSW, specjalista ds. public relations
o. Jan Maria Szewek OFMConv specjalista ds. public relations i reklamy, wykładowca, rzecznik i sekretarz prowincjała

Warsztaty Rzeczników 2014
Konstancin-Jeziorna, 24-26 XI 2014 r.
Miejsce: Ośrodek Centrum Animacji Misyjnej XX. Palotyńów, ul. Leśna 15-17

Program ramowy

24 listopada (poniedziałek)

13.30 – Obiad

15.00 – Koronka i Msza św.

16.30-18.00 Wykład 1: br. Jan Hruszowiec
*Jak konto na YouTube założyć, post zrobić,
video wstawić*

18.00-18.30 kolacja

18.30-20.40 film „Our Fathers” (130 min.!)

20.40 – dyskusja

25 listopada (wtorek)

8.00 – śniadanie

09.00-10.30 Wykład 2: Paweł Poleński
*Wix.com: Stwórz sam swoją niesamowitą
stronę internetową*

10.30 – Kawa

11.00-13.00 Wykład 3: Eryk Mistewicz *Jak w
140 znakach budować historie o Kościele,
które się sprzedają*

13.00 – Obiad

15.00 – Koronka i Msza św.

16.30-18.00 Wykład 4: Marta Brzezińska-
Waleszczyk *Kościół na Facebooku i Face-
book w Kościele*

18.00 – Kolacja

19.00-20.30 Wykład 5: Krzysztof Mizera
*Wikimedia Commons – docień, wstawiaj i
korzystaj z bazy ponad 23 mln plików
multimedialnych*

21.00 – Panel dyskusyjny

26 listopada (środa)

7.30 – Msza św.

8.00 – Śniadanie

08.30-10.00 Wykład 6: Krzysztof Mizera
Wikipedia w Kościele i odwrotnie

10.00 – Kawa

10.30-13.30 Wykład 7: Gość specjalny: red.
Danuta Holecka, TVP (plus kamerzysty)
Wypowiedzi na trudne tematy

13.30 – Obiad

Dojazd komunikacją miejską:

Z dworca PKP Warszawa Centralna autobus
nr 700 (zatrzymuje się na ulicy Emilii Plater)
lub ze stacji Metro Wilanowska autobus nr
710. Proszę wysiąść w Konstancinie przy
przystanku Chopina.

Telefon do ośrodka:

+48 22 756 35 90, tel. kom. +732 732 171

Telefon do organizatorów:

dr hab. Monika Marta Przybysz:
+503 858 468.

Witryna tygodnia

RORATY Z BŁ. EDMUNDEM BOJANOWSKIM

Roraty z błogosławionym Edmundem Bojanowskim adresowane są do wszystkich, którzy noszą w sercu katolickie wychowanie dzieci w Polsce i na emigracji. Dla księży, sióstr zakonnych i świeckich wychowawców to kapitalna propozycja jak prowadzić dzieci do świętości poprzez modlitwę. Dla dzieci to sprawdzona droga chrześcijańskiego wtajemniczenia w relację z Bogiem poprzez przykład i wstawiennictwo błogosławionego Edmunda.

Propozycja Rorat to ewangeliczne wydobycie ze skarbca Kościoła rzeczy starych i nowych. Połączenie treści i nowych form to twórcza kontynuacja myśli i działalności świętego polskiego wychowawcy, która zapewnia harmonijne połączenie formacji ludzkiej, intelektualnej i duchowej.

Pomoce spełniają najwyższe standardy zarówno od strony teologicznej, jak i pedagogicznej. Mam nadzieję, że wielu duszpasterzy i wychowawców podejmie służbę i odważnie włączy się w wychowanie dzieci polskich do miłości, która jest twórcza. Siostrom Służebniczkom składam podziękowanie za przygotowanie tych cennych pomocy duszpasterskich.

*ks. dr hab. Andrzej Kiciński, prof. KUL
Dyrektor Instytutu Teologii Pastoralnej i
Katechetyki Katolicki Uniwersytet Lubelski
Jana Pawła II*

www.e-farutex.pl

Przypominamy:

- Zamówienia dostarczane są transportem własnym firmy Farutex. Istnieje możliwość osobistego odbioru zamówienia po wcześniejszym ustaleniu.
- Termin realizacji dostawy określa Klient podczas składania zamówienia, jest on jednak uzależniony od stanów magazynowych i harmonogramu dostaw.
- Koszty dostawy pokrywa Farutex.

Przykładowe ceny regularne z dnia 5 listopada 2014r.:

- ✓ Mleko Kuchmistrza 3,2% tłuszczu w cenie 2,42 pln netto /bez promocji/
- ✓ Olej Uniwersalny 5 l w cenie 16,79 pln netto /bez promocji/
- ✓ Kalafior mrożony 2,5kg Cook Baza w cenie 14,05 pln netto /bez promocji/

Ciasta : promocja do końca listopada 2014r. wszystkie ceny 20% rabatu!!!
np. Sernik Nowojorski 1,45kg, porcjowany na 12 części
w cenie 2,74 pln netto/porcję

Odeszli do Pana

ŚP. KS. FRANCISZEK WIELGOSZ (1932-2014) SAC

W dniu 4 listopada 2014 r., w godzinach południowych, odszedł do Pana w wieku 82 lat nasz drogi Współbrat ze Wspólnoty w Warszawie ks. Franciszek Wielgosz SAC.

Urodził się 1 V 1932 w Kaszycach, w powiecie Jarosław, w ówczesnym województwie rzeszowskim, w rodzinie rolnika Roberta i Ludwika z d. Hołyńsko. Następnego dnia w miejscowym kościele parafialnym otrzymał sakrament chrztu świętego. Z rąk biskupa przemyskiego Franciszka Bardy przyjął w 1945 w swojej rodzinnej parafii sakrament bierzmowania.

Formację w Stowarzyszeniu Apostolstwa Katolickiego rozpoczął we wrześniu 1951 jako kandydat na kleryka. Razem z nim do nowicjatu w Ząbkowicach Śląskich wstąpił pochodzący z Kaszyc Józef Kołodziejczyk, późniejszy profesor seminarium w Ołtarzewie, profesor Instytutu Teologii Apostolstwa (obecnie *CTA Pallottianum*) i dyrektor Krajowego Dzieła Duchowej Pomocy Powołaniom (zm. 2004). Strój pallotyński Franciszek otrzymał 8 września tego roku w z rąk ks. prowincjała Stanisława Czapli. Wszystkie profesje składał 8 września w Ołtarzewie (czasowe: 1953, 1954, 1955 – na ręce ks. radcy Józefa Wróbla i wieczną 8 IX 1956 – na ręce ks. Franciszka Bogdana). Tam też odbył studia filozofii (1952-54) i teologii (1954-58). Wszystkie niższe i wyższe święcenia otrzymał w Ołtarzewie przez posługę bp. Zygmunta Choromańskiego, ówczesnego sekretarza Konferencji Episkopatu Polski – diakonat przyjął 14 kwietnia, a prezbiterat 19 VI 1958.

Po święceniach kapłańskich przez rok odbywał studium pastoralne w Gdańsku, a przez następny rok (z powodu zapalenia opon mózgowych) przebywał na wypoczynku zdrowotnym w Kościelisku, skąd 1 IX 1960 został skierowany do Kielc i podjął obowiązki rekolekcjonisty. Tam rok później został mianowany ojcem duchowym domu i opiekunem duchowym braci, a w kolejnym roku – radcą domu. Od 23 VIII 1963 objął funkcję notariusza przy Zarządzie Prowincjalnym i zamieszkał we wspólnocie domu Zarządu Prowincjalnego w Warszawie. Podjął też duszpasterstwo sióstr zakonnych. Odtąd przez ponad 50 lat życiem i posługą duszpasterską związał się

z tym miejscem. We wspólnocie warszawskiej pełnił urząd wicerektora (1978-82, 1986-93) i radcy (1993-95, 2005-14). W 2008 obchodził jubileusz 50-lecia kapłaństwa. Z tej okazji na okolicznościowym obrazku wypisał słowa: *W Bogu żyjemy, poruszamy się i jesteśmy* (Dz 17,28) oraz *Jezus Chrystus – wczoraj i dziś ten sam także na wieki*.

W 1973 ks. Franciszek objął obowiązki kapelana szpitala kolejowego przy ul. Brzeskiej, a od 8 VIII 1974 – szpitala przy ul. Grenadierów (obecnie Szpital Grochowski im. dr. med. Rafała Masztaka). Pracę w pierwszym szpitalu zakończył w 2010, ale posługę w dawnej kaplicy szpitalnej kontynuował do IX 2014, a w drugim szpitalu – udzielał się aż do września 2014. Ks. Franciszek otaczał swą pasterską opieką nie tylko chorych, ale także personel pracujący w szpitalach i rodziny chorych. Dla niego szpital był jakby parafią, stąd obejmował go całościowym oddziaływaniem duszpasterskim. Włączał się też w duszpasterstwo przy naszym kościele Chrystusa Króla (przez odprowadzanie mszy i spowiedź) i nadal podtrzymywał duszpasterstwo wśród sióstr zakonnych, służąc im głównie jako spowiednik, zwłaszcza Siostrom Felicjanom w Marysinie i przy ul. Nowowiejskiej.

W ostatnich dniach sierpnia 2014 zaczęły pojawiać się u niego symptomy choroby. W pierwszych dniach września przeszedł przez badania w szpitalu na Czerniakowskiej (Szpital Czerniakowski), po których nie stwierdzono jeszcze objawów choroby nowotworowej. Jeszcze w dniach 8-13 IX pracował w swoim szpitalu. Podczas kolejnego pobytu w szpitalu (18-25 IX) zdiagnozowano już u niego nowotwór płuc. Potem powrócił do domu, aby ponownie znaleźć się w szpitalu (6-10 X i 29 X – 3 XI). Do końca chciał żyć i wierzył, że wszystko będzie dobrze. Po południu 3 XI został przewieziony ze szpitala do Hospicjum Opatrzności Bożej w Wołominie, prowadzonym przez orionistów. Tam też zmarł 4 listopada 2014. Był zawsze wiernym w spełnianiu swych służebnych obowiązków. Realizował je gorliwie i pilnie. Należy podkreślić u niego cechę ogromnej pracowitości czy to na stanowisku notariusza prowincji, czy kapelana szpitala. Cenił sobie kapłaństwo i promieniował nim w swoim słowie, czynie i postawach. Podczas sprawowania sakramentów emanowała z niego dostojność i spokój. Zawsze przygotowywał się do kazań niedzielnych i każde z nich pisał już kilka dni wcześniej, a głosił je z wielką kulturą słowa. Jako spowiednik służył wielu kapłanom i siostrom zakonnym. Był człowiekiem głębokiej modlitwy (zawsze z charyzmą prowadził modlitwy wspólnotowe).

Służył Bogu i ludziom swymi talentami (uświetniał liturgię pięknym śpiewem, w seminarium należał do chóru i do *schola cantorum*, grał na instrumentach dętych, był cenionym aktorem teatru seminaryjnego). Prowadził stabilny i uregulowany tryb życia. Pacjenci w szpitalu patrząc na jego sylwetkę, przemierzającą się przez poszczególne sale, ustawiali swe zegarki. W czasach seminaryjnych i w początkowych latach po święceniach uwielbiał sport, zwłaszcza długie wędrówki górskie. Brał udział w życiu wspólnotowym. Kochał swoją rodzinę, z którą był serdecznie związany, wyjeżdżając co roku na wakacje do swych rodzinnych Kaszyc. Pogrzeb ŚP. Ks. Franciszka Wielgosza SAC odbył się w sobotę 8 listopada 2014 r. *Oprac. ks. Stanisław Tylus SAC* Za: www.pallotyni.pl

ŚP. BR. STEFAN PIOTROWSKI (1923-2014) SChr

Z wiarą w zmartwychwstanie w Chrystusie informujemy, że dnia 3 listopada 2014 r., w szpitalu z Ząbkowicach Śląskich odszedł do Pana br. Stefan Piotrowski SChr (l. 91).

Uroczystości pogrzebowe śp. br. Stefana Piotrowskiego odbędą się 6 listopada (czwartek) w Ziębicach. Msza święta pogrzebowa rozpocznie się o godz. 12.00. w kościele parafialnym pw. św. Ap. Piotra i Pawła (ul. Kolejowa 27b, 57-220 Ziębice). Bezpośrednio po Eucharystii ostatnie pożegnanie na cmentarzu parafialnym w Ziębicach.

Brat Stefan Piotrowski urodził się 2 grudnia 1923 r. w Bydgoszczy. Do Towarzystwa Chrystusowego wstąpił 19 listopada 1950 r. Pierwszą profesję zakonną złożył 21 października 1952 r. w Morasku, zaś dożgonną 6 listopada 1955 r. w Poznaniu.

Po pierwszych ślubach zakonnych gorliwie pracował w Ziębicach, a następnie w Domu Głównym w Poznaniu w księgarni. W latach 1968-1973 pełnił misję Towarzystwa w Brazylii.

Powrócił do Domu Głównego w charakterze pracownika księgarni. W latach 1987-1998 pracował w parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Szczecinie. Od listopada 1998 r. pracował przy parafii i rezydował w domu zakonnym w Ziębicach.

Zmarłego br. Stefana polecamy modlitwom czytelników *Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie!*

Za: www.chrystusowcy.pl

ŚP. KS. BOLESŁAW KAZIMIERZ MAJDAK (1929-2014) FDP

Dnia 2 listopada 2014 roku zmarł we wspólnocie zakonnej w Łaźniewie nasz Drogi Współbrat ks. Bolesław Kazimierz Majdak. Urodził się w miejscowości Podśniatynka (dzisiejsza Ukraina) 12 lutego 1929, przeżył 85 lat, 64 lata w profesji zakonnej i 55 lat w kapłaństwie.

Ksiądz Kazimierz Bolesław Majdak w młodości był jednym z setek tysięcy polskich zesłańców na Sybir i do Kazachstanu po zajęciu wschodnich terenów Polski przez sowieckiego okupanta 7 września 1939 r. Ks. Majdak urodził się 12 lutego 1929 r. w Podśniatynce na Podolu. Rodzicami jego byli Franciszek i Waleria z domu Martyniak. Pochodzili z Międzybrodzia Bialskiego. Ojciec, z zawodu szewc, przed pierwszą wojną światową wyjechał do pracy do USA. Na stałe powrócił do ojczyzny po zakończeniu wojny.

W 1921 r. nabył majątek w Podśniatynce i zajął się rolnictwem. W 1936 r. Bolesław rozpoczął naukę w szkole podstawowej w rodzinnej miejscowości, w której nauczano w języku polskim i ukraińskim. Po wybuchu drugiej wojny światowej i zajęciu tych terenów przez Rosjan skończyło się szczęśliwe dzieciństwo. 10 lutego 1940 r. wraz z rodziną został wywieziony na Sybir. Majdakowie trafili do osiedla Kałucze w rejonie Irkucka. Tam skierowano małego Bolesława do pracy wraz z dorosłymi w lesie. 6 listopada 1940 r. zmarł ojciec, dotknięty tyfu-

sem. Matka szczęśliwie wyzdrowiała. W 1941 r. przewieziony został wraz z matką do osiedla Kwitok w rejonie tajszeckim. Po nawiązaniu stosunków dyplomatycznych między Moskwą a rządem polskim w Londynie przenieśli się do Kazachstanu i osiedlili w kołchozie w rejonie Dżambuł. Bolesław nauczył się języka kazachskiego, a wcześniej rosyjskiego i często służył jako tłumacz przy różnych okazjach.

Po powrocie w 1946 r. do Polski, do Międzybrodzia, dzięki księdzu Stanisławowi Prochotowi dostał się w 1947 r. do Kolegium Oriońskiego w Zduńskiej Woli, gdzie ukończył uprzednio szkołę podstawową dla pracujących. Pracował w drukarni

Orion". W 1949 r. wstąpił do oriońskiego nowicjatu zakonnego, w 1950 r. złożył śluby czasowe, a w 1954 r. wieczyste. W latach 1952 — 1955 odbył studia filozoficzne i teologiczne we Włocławku i Zduńskiej Woli. Święcenia kapłańskie otrzymał 5 lipca 1959 r. W tym samym roku rozpoczął trzyletnie studia uniwersyteckie na KUL w zakresie historii Kościoła. Od 1962 r. wykładał ten przedmiot w Wyższym Seminarium Duchownym Księży Orionistów w Zduńskiej Woli. Prowadził również zajęcia z patrologii i języka łacińskiego. W latach 1962—1966 był prefektem kleryków w seminarium, a w latach 1961—1968 wikariuszem parafii pw. św. Jakuba w Warszawie. W 1969 r. wyjechał na studia w Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie, co zaowocowało w 1971 r. pracą doktorską w języku włoskim na temat dziejów Orionistów w Polsce w latach 1923—1945 (wydanie polskie w 1976 r.). Po powrocie do kraju pracował w sekretariacie Prowincji, wydawał czasopismo „Don Orione...”, kierował ośrodkiem oriońskim w Aninie. Był również wiceprowincjałem, ekonomem i sekretarzem prowincjalnym, a także kapłanem szpitala w Warszawie. Nie przerywał jednak swej pracy naukowej. Prowadził zajęcia dydaktyczne w seminarium, kontynuował twórczość naukową, zajmował się tłumaczeniami. W 1981 r. Kapituła Generalna zakonu powierzyła mu funkcję radcy generalnego ds. działalności charytatywnej. Odwiedzał ośrodki zakonne na całym

świecie i pomagał w rozwiązywaniu wielu problemów tam, na miejscu. W 1987 r. powrócił do Polski i przez rok był rektorem zduńskowolskiego seminarium. Przez następne 6 lat był ponownie ekonomem prowincjalnym w Warszawie, nie rezygnując z pracy dydaktycznej w Zduńskiej Woli.

W następnych latach pełnił inne funkcje w Prowincji Polskiej. Od 1997 r., po ciężkiej chorobie, na stałe osiadł w Zduńskiej Woli. Nie ustawał w pracy jako wykładowca i spowiednik wspólnoty seminaryjnej, ale również jako archiwista, tłumacz i wydawca. Był również kapelanem kręgów starszo-

harcerskich w Zduńskiej Woli i członkiem Związku Sybiraków.

Na podstawie opracowania pana Jerzego Chrzanowskiego

Za: www.redemptor.pl

